

Příloha k protokolu o SZZ č.

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola:

Autorka: Bc. Tereza Krchová

Jihočeská univerzita v Českých
Budějovicích

Aprobace: AJL-ČJL/uSŠ

Katedra: Ústav bohemistiky FF JU

Vedoucí diplomové práce:

Datum odevzdání posudku: 18. 8. 2023

Mgr. Veronika Faktorová, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Obrazy Jana Husa v české literatuře 20. století (téma)

Diplomová práce Terezy Krchové se zabývá obrazy Jana Husa v literatuře 20. století, tedy v době, kdy se Jan Hus již definitivně zařadil do kánonu významných osobností českých dějin a jeho role v nich byla nejen zcela rehabilitována, ale přímo dospěla ke kultickému uctívání a adoraci. Středověký heretik se již s přelomem století stal politickou figurou českého nacionalismu i vyzdvihovaným morálním vzorem. Jeho význam byl připomínán různými veřejnými akcemi, odbornými publikacemi i uměleckými počiny. Jak ukazuje práce Terezy Krchové, která v úvodu poskytla souhrnný přehled nejrozličnějších textových dokladů týkajících se Jana Husa, jednalo se doslova o masovou produkci. Zahrnovala odborné studie, edice Husových děl i korespondence, sborníky a nakonec i romány, jimž Tereza Krchová věnuje hlavní pozornost. Rešerše jsou plnohodnotné, studentka využila elektronickou databázi Národní knihovny ČR (doporučovala bych na tento postup poukázat již v úvodu práce, nikoliv jen zmínit daný odkaz v příloze).

Rešerše přivedly autorku k literárním osobnostem, jejichž význam nebyl v době jejich působení zanedbatelný a jejichž literární díla ukazují, že obraz Jana Husa nebyl přes jeho silnou oficiální mytizaci významově jednolitý. Především romány prvorepublikových spisovatelů, Oskara Wöhrla a Josefa Mühlbergera, vydané v němčině a záhy přeložené do češtiny, nabídly značně odlišné pojetí této historické postavy. Tato disparátnost je patrná

zejména ve srovnání s prózou významného dobového biografa a autora historických portrétů F. J. Čečetky, jehož *Mistr Jan Hus* (1927) přijímal dominující nacionalistický stereotyp 19. století, v němž bylo husitství vykládáno jako střet Čechů a Němců a Jan Hus reprezentoval proud pokorného, vlídného, ale zásadového kritika dobových poměrů (protikladem Husa je Jeroným Pražský, revoluční radikál ochotný řešit situaci silou). U Mühlbergera je Hus proti tomu představen jako zemský patriot, jemuž záleží na celé zemi a jejím lidu bez rozdílu jazyka i původu. Hlavním Husovým odpůrcem a negativní postavou není Zikmund Lucemburský, ale papež Jan XXIII. Wöhrlov román lze označit za nejvíce experimentální – celá historická událost je zúžena na příběh dvou dnů, kdy kulminuje Husova tragédie, tj. na 5. až 6. července 1415. Wöhrle zcela pomíjí historická fakta a volně fabuluje, v Kostnici se po boku Husa objevuje Chelčický či Žižka, který je dokonce aktérem milostné zápletky. Zikmund je koncipován jako směšná figura. Wöhrle atakuje i neotřesitelnost Husova postoje a jeho, když jej ukazuje jako psychicky nalomeného muže, který se již nedokáže adekvátně bránit (stalo se tak vlivem jeho pobytu ve vězení v Gottliebenu).

Bohužel Tereza Krchová zvládla tyto rozdílné koncepty Jana Husa a ostatních historických postav popsat, nedokázala je ale interpretovat v širším literárním, kulturním či ideologickém kontextu. Zvláště ten poslední se přímo nabízí a inspirací by zde mohly být četné publikace Petra Čorneje, jež by tyto významové rámce mohly nabídnout (naposledy například *Husité a husitství*, 2019).

Práci je jinak dobře strukturovaná, poněkud nadbytečně jen působí kapitola s výkladem hlavních historických událostí husitských dějů. Citační praxe a seznam literatury je v pořádku.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: velmi dobře

.....

podpis vedoucí diplomové práce

V Českých Budějovicích, dne 18. 8. 2023

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	Nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

